

Draudzes Vēstis

2017. gada
decembris

GANĀ SLEJA

Tajā pašā apvidū gani nomodā zem klajas debess sargāja savus ganāmpulkus. Un Kunga eņģelis tiem piestājās, Kunga godība viņus apmirdzēja, un tie ļoti izbijās. Eņģelis tiem sacīja: „Nebīstieties, redziēt, es jums pasludīnu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs. Redzi, jums šī zīme: jūs atradīsiet bērniņu, autos ietītu un silē gulošu.” Piepeši tur pie eņģeļa bija redzama debespulku draudze, tie slavēja Dievu un sacīja: „Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes cilvēkiem, pie kā viņam labs prāts.” Kad eņģeļi aizgāja no tiem debesīs, gani savā starpā runāja: „Iesim uz Betlēmī raudzīt, kas noticis, ko Kungs mums ir pavēstījis.” Un tie steigšus nāca un atrada gan Mariju, gan Jāzepu un bērniņu, silē gulošu. Kad viņi to redzēja, tie pavēstīja,

kas viņiem par šo bērniņu bija sacīts. Un visi, kas to dzirdēja, izbrīnījās par to, ko gani viņiem bija sacījuši. Un Marija visus šos vārdus paglabāja sevī, sirdī tos pārdomādama. Un gani griezās atpakaļ, teikdami un slavēdami Dievu par visu, ko bija dzirdējuši un redzējuši, kā viņiem tas bija sacīts.

(Lk 2:8-20)

Mīlais draugs!

Klāt ir Ziemsvētki, kuru jēgpilnāko nozīmi ietver

nosaukums — Kristus piedzimšanas svētki. Tas ir laiks, kad ierastajā notiek kaut kas neparasts, kāds brīnums, kuram tā īsti nevar sagatavoties, jo tas ir negaidīts. Tas nebrīdina mūs ar e-pastu vai telefona īsziņu, lai tam sagatavotos, tas vienkārši notiek. Gluži kā ganiem Betlēmē — Dāvida pilsētā zem klajas debess, sargājot savu ierasto ganāmpulku. Tas pārsteidz!

➤ 2. lpp.

„Un viņai piedzima pirmzīmtais Dēls, un viņa To ietina autiņos un lika silē, jo tiem citur nebija vietas tai mājoklī...”

Madonas ev. lut. draudzes svētdienas skolas audzēknes Oksanas Barkovskas zīmējums.

➤ no 1. lpp.

Vēl vairāk, tas izbiedē! Tas izbiedē līdz pašiem sirds dziļumiem un satricina pierasto ikdienu un lietu kārtību.

Tā ir Dieva gaisma, kas ir atnākusi šajā gada tumšajā laikā, lai izgaismotu mūsu sirdis, prātus un darbus. Tā ir Viņa godības gaisma un mīlestība, kura saka: Nebīstieties! Neizbīsties no Dievišķās godības, jo tā ir nākusi, lai pasludinātu Tev lielu prieku! Tā ir nākusi savā spožumā un varenībā, lai norādītu uz kādu, kurā slēpjas kas pilnīgs un vērtīgs: jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs.

Mēs visi Ziemsvētkos esam prieka pilni. Mēs priedzājamies par atkalsatikšanos ar tuvākajiem; priedzājamies par izgaismotajiem kokiem, logiem un ielām; priedzājamies par apsveikumiem un dāvinātajām lietām. Un tas arī nebūt nav slikti vai nepareizi. Bet, vai Tev ir šis prieks, par kuru runā dievišķā gaisma — kura pārsteidz un izbiedē? Vai Tev šodien, Tavā sirdī ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs? Tas ir tas patiesais prieka avots, kura dēļ ir iemesls šajos svētkos gaviļēt un svinēt. Tas ir tas prieks, kas nāk kā patiesā debesu dāvana!

Mācītājs
Rolands Pētersons.

Bet mums ir grūti noticēt labajam, tādēļ mēs izbīstamies. Cilvēkam ir grūti pieņemt patiesas dāvanas. Jo dāvanas mums pierasts saņemt tikai, kad esam tās pelnījuši — vārdadienās, dzimšanas dienās, svētku dienās, vai arī ko labu izdarot, sasniedzot. Varbūt arī Tev ir nācies pie Ziemassvētku eglītes darīt „gandarījuma darbus?” — noskaitīt dzejolīti vai atskaitīties, cik daudz laba gada laikā esi paveicis. Redzi, tā nav patiesa dāvana — tā ir alga par izdarīto, samaksa par paveikto. Ja mēs pajautātu sev: „Vai es esmu saņēmis patiesu dāvanu?” Jo patiesa mīlestības dāvana neko nepieprasa, tā vienkārši tiek dota tāpēc, ka kāds tevi mīl! Tieši tāpēc ir

tik būtiski iemācīties, ko nozīmē vārds “dāvana”, ko nozīmē dāvināt, bet vēl nozīmīgāk ir iemācīties dāvanu saņemt.

Kā iemācīties dāvināt, ja paši neesam šo beznosacījuma dāvanu saņēmuši? Kā to paveikt? Tāpēc mēs mīlam Kristus piedzimšanas svētkus, jo šajā laikā mēs pieminam vislielāko nepelnīto dāvanu, kuru kāds vispār var saņemt. Un šī dāvana ir Dieva iemiesošanās pasaulē tevis dēļ; Viņa dzimšana, dzīve un pestīšanas lielā mīlestība tevis dēļ; Viņa nāve un augšāmcelšanās par tevi. Tas ir tas lielais noslēpums, lielā dāvana, kuru pauž Dieva varenā gaisma; tā saka „nebīsties!”, bet atver savu sirdi, lai mans prieks ienāktu tevī. Jo tā taču ir patiesā debesu dāvana, kas ir domāta tev, jo kāds vienkārši tevi mīl.

Kad esam patiesi satvēruši šo beznosacījuma nepelnīto prieku, kas nāk no debesīm caur Dieva iemiesošanās pasaulē, kā vislielāko dāvanu, tad šī pieredze ļauj mums patiesi mācīties dāvanu saņemt. Un ne tikai saņemt, bet arī dāvat citiem — ne nopelnu dēļ, ne kaut ko pieprasot, bet gan tikai tāpēc, ka kāds Tevi mīl!

Redzi, jums šī zīme: jūs atradīsiet bērniņu, autos ietītu un silē gulošu. Āmen.

Šis gads ir bijis dāsns, krāšņs, Dieva nodoma un svētību pilns gads!

2017. GADS DRAUDZĒ

2017. gadā pasaule un arī mūsu draudze svinēja Reformācijas piecsimtgadi. Vienlaikus 2017. gads ir bijis reformācijas gads arī mūsu draudzē gan tiešā, gan pārnestā nozīmē. No marta līdz augustam vajadzēja iztikt bez sava mācītāja, kas mainīja mūsu kalpošanas ritmu, darbību un dievkalpojumu kārtību. Šajā laikā īpaši izjutām Daugavpils diecēzes biskapa Eināra Alpes gādību un rūpes — viņš uzklaušīja, lūdza un kalpoja mūsu draudzē. Iespēju robežās svētdienās dievkalpojumus vadīja citu draudžu mācītāji, bet tad, kad nebija — pašu pērminderi — paldies Edgaram, Viesturam un Jānim.

Draudzes dzīve nedrīkstēja apstāties, tādēļ turpinājām lūgt, plānot un darboties. Gavēņa laikā piedalījāmies akcijā „40 dienas dzīvībai,” kuru organizēja kustība „Par dzīvību” sadarbībā ar „Luterāņi dzīvībai.” Akcijas laikā ik dienas aizlūdzām par Madonas slimnīcu un demogrāfiskās situācijas uzlabošanu Latvijā un mūsu novadā. Maijā uzsākām Bībeles studijas

Dievkalpojums Lazdonas ev. lut. baznīcā.

„Mācekļu skola”, ko joprojām vada Helēna Dekante. Lai tas turpinās un tiekam stiprināti Dieva Vārdā! Jūnija sākumā jau trešo reizi organizējām Baznīcu nakts pasākumus — šoreiz tieši reformācijas zīmē, jo bez lūgšanām, koncertiem un citām aktivitātēm klausījāmies arī mācītāja, *bist.dr.* Gundara Ceipes lekciju par reformāciju Latvijā.

Galatavojoties Reformācijas lielajai jubilejai, iesaistījāmies vairākos projektos. Jau 2016. gadā sākām sakopt baznīcas apkārtni, realizējot Cemex Iespēju fonda projektu „Soliņš, kas vieno”, uzstādot divus jaunus atpūtas soliņus. Turpinot vides labiekārtošanu, 2017. gadā realizējām projektu „Sakrālā tūrisma objektu

popularizēšana”, nodrošinot informācijas pieejamību par svarīgākajām aktualitātēm, baznīcas vēsturi un baznīcā notiekošajiem pasākumiem, uzstādot jaunu informācijas stendu. Velonovietnes uzstādīšana, apmeklējot dievkalpojumus, nodrošinās drošu velosipēdu novietošanu. Ar Madonas novada pašvaldības atbalstu tika īstenots projekts „Sakrālo tekstiliju komplekta izšūšana”. Četrās liturģiskās krāsās izšūti jauni altāra sakramenta trauku pārklāja komplekti ar izšuvumiem, kā arī kanceles un pulsts pārklāji ar izšuvumiem.

Pilnībā nomainīta altāra sētiņas mīkstinājuma daļa, kur var nomesties ceļos, kas, laukum ejot, bija savu nokalpojusi.

Miers ar Tevi!

TICĪBAS PAMATI

Rolands Pētersons

Kā jau draudzes locekļi ir dzirdējuši, redzējuši un pieredzējuši, līdz ar jaunā baznīcas gada sākšanos dievkalpojuma kārtībā ir ieviestas nelielas izmaiņas. Viena no tām ir miera sveiciens. Dažreiz, laikam ritot, lietas, kas netiek izprastas līdz galam, ieņem savu virspusējības raksturu, un viena no tām, ar kuru saskāros kalpojot vai apmeklējot draudžu dievkalpojumus, ir „miera sveiciens.” Virspusējais skatījums šim sveicienam ir sasveicināšanās vai izlīgšana ar cilvēku, cilvēkiem pirms Svētā vakarēdiena.

Vai tas ir tas, kas tas ir? NĒ! Izlīgums ar cilvēkiem līdzās ir nepieciešams, vajadzīgs un būtisks kristieša garīgās dzīves kopšanā. (Mt 5:23-24) *Tāpēc, kad tu upurē savu dāvanu uz altāra un tur atminies, ka tavam brālim ir kas pret tevi, tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noej un izlīgsti papriekš ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu.* To, ka tas nav veicams „miera sveiciena” laikā, neizslēdz tā svarīgumu. Šis akts ir ļoti būtisks, un ar

savu tuvāko nepieciešams izlīgt pirms vai arī Dieva spēkā pēc dievkalpojuma.

Tāpat miera sveicienu daudzi izmanto kā brīdi, kad var apsveicināties ar citiem draudzes locekļiem. Miera sveiciens pārtop par satikšanās sveicienu, ko dažbrīd pat „trijos vārdos” papildina ar jaunākajiem notikumiem privātajā dzīvē. Arī satikšanās sveiciens ir būtisks un svarīgs ne tikai kristieša, bet arī visu cilvēku dzīvēs. Satikšanās sveiciens nav atmetams, tādēļ to mēs darām gan pirms, gan arī pēc dievkalpojuma — piemēram, sadraudzībā. Kā Pāvila (2. Kor. 13:12), tā arī Pētera (1. Pēt. 5:14) vēstuļu beigās autors mūs pamudina uz šāda rakstura sveicienam.

Bet kas tad ir pats „miera sveiciens”? Miera sveiciena būtība atklājas Kristus izlīguma upurī starp cilvēku un Dievu. Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Ar šiem vārdiem Jēzus pirms krusta ciešanām apsolīja saviem

mācekļiem, kuri bija sapulcējušies pie pēdējā mielasta galda, ka viņi saņems šo pārpasaulīgo miera svētību, lai nostiprinātu prieka pilno pārliecību par Kristus pastāvīgo klātbūtni. Pēc augšāmcelšanās no mirušajiem Kungs izpilda savu solījumu, nostājoties viņu vidū vietā, kur viņi bija paslēpušies, baidīdamies no jūdiem, un kur, Jēzum sakot: „Miers ar jums”, tie saņem šī apsolījuma piepildījumu un pārliecību (Jņ 20:19–23). Tieši no Kristus nāk šis dievišķais un pārdabiskais miers. Mēs ikviens esam šī miera saņēmēji un pēc tam arī tālāk devēji. Miera sveiciens tiek saņemts no altāra un ar pērminderu starpniecību aiznests kā uguns liesma tālāk draudzei, lai tā ar to dalītos. Pienākas, lai katrs miera saņēmējs dotu miera sveicienu tikai tiem, kuri atrodas vistuvāk (priekšā, sānos vai aizmugurē), un tas jā dara bez pārmērībām, bet lai to saņemtu ikviens dievkalpojumā klātesošais. Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem. (Mt 5:9) Kristus ir mūsu miers un miera devējs (Ef 2:14), tādēļ priecāsimies par šo svētību pazemīgām un cieņpīlnām sirdīm. Dieva miers lai ir ar Tevi!

Šis gads ir bijis dāsns, krāšņs, Dieva nodoma un svētību pilns gads!

2017. GADS DRAUDZĒ

➤ no 3. lpp.

Realizējot Lauku atbalsta dienesta projektu „Kora podestu izgatavošana”, draudze varēs sekmīgāk īstenot baznīcā dažādus garīgos kultūras pasākumus. Podestu esamība ir risinājums tam, lai koncerti baznīcā notiktu biežāk. Pirmie mākslinieki, kas stāvēja uz baznīcas jaunajiem kora podestiem, bija Ļaudonas koris „Lai Top”. Īpašs Latvijas Universitātes jauktā kora „Juventus” koncerts izskanēja Adventa laikā.

Draudze ir bijusi aktīva dažādos veidos — martā pirmo reizi piedalījāmies lūgšanu brokastīs Madonā, aprīlī bijām Svētceļnieku salidojumā Inčukalnā. Pavasarī un rudenī rīkojām talkas baznīcā un Mācītājmuižā. Turpinot sadraudzības tradīcijas, augustā jau 25. reizi uzņēmām draugus no Zviedrijas Runstenas draudzes, savukārt novembrī devāmies ciemos pie Alūksnes ev. lut. draudzes. Tāpat draudze cenšas būt klātesoša Latvijai un pašai draudzei nozīmīgos

Pusdienas un sadraudzība pēc draudzes rudens talkas Mācītājmuižā un baznīcā.

notikumos, piemēram, mūsu mācītāja Rolanda Pēterona ordinācijas Dievkalpojumā Daugavpils Mārtiņa Lutera katedrālē un Reformācijas piecsimtgadē Dievkalpojumā Rīgas Doma baznīcā.

Mūsu draudzes tiešā reforma beidzās augustā, kad pie kalpošanas un draudzes vadības stājās Dievam izlūgtais, kalpošanā alkstošais un garīgi stiprais mācītājs Rolands Pētersons. Pateicība visai ģimenei, ka piekrita no Rīgas pārcelties uz Madonu — pilsētu, kur esi gaidīts! Kalpošana tā Kunga druvā ir bijusi intensīva, bagātīga un svētīga. Kā saka pats mācītājs: „Es pateicos par iespēju kalpot Madonā. Šajā

kopā būšanas laikā esmu redzējis, kā draudze pieaug dedzībā un stiprinājumā uz Kristu, un tāpat tā ir bijusi par stiprinājumu un augšanu arī man kā jaunam mācītājam”.

Līdz ar Rolanda Pēterona kalpošanas uzsākšanu ir atjaunota sadarbība ar bērnodarzu „Kastanītis”, kur reizi mēnesī ar audzinātājiem tiek pārrunāti veidi un iespējas, kā Kristus evaņģēliju atklāt arī bērniem viņiem saprotamā veidā.

Tāpat reizi mēnesī kopā ar Diakonijas māsām tiek apmeklēts Mārcienas pensionāts, sadraudzības formā studējot Bībeli un noturot arī svētbrīdi ar Vakareidienu.

„Dievs ir klātesošs, Viņš mūs sargā”

INTERVIJA

Baiba Miglone

Nākamgad martā apritēs trīs gadi kopš Madonas evaņģēliski luteriskās draudzes priekšnieces amatā tika ievēlēta Ērika Pomere.

— Tās bija diezgan sarežģītas vēlēšanas. Daudzi uzrunātie atteicās, tad toreizējais mācītājs Hanss Jensons uzrunāja mani. Pirms tam ilgāku laiku šis pienākums ar pārtraukumiem bija uzticēts Rasmai Krievānei. Viņa arī bija draudzes priekšiece, kad es ienācu draudzē, — vaicāta par sākumu, atceras Ērika Pomere.

— Jā, laiks ir paskrējis ātri un daudz ko izdevies paveikt. Atceros, mans pirmais pienākums bija draudzei pārslēgt līgumu ar Mācītājmuizās zemes nomnieku, jo draudzes priekšnieks ir kā pilnvarota persona, kas pārstāv draudzi gan valsts, gan pašvaldības iestādēs, slēdz dažādus līgumus utt. Tas bija diezgan sarežģīts process.

Iepriekšējā draudzes padomē bija ievēlēti 14 cilvēki; četri cilvēki šīs padomes laikā ir aizgājuši vai mainījuši draudzi. Katrs no

Madonas evaņģēliski luteriskās draudzes priekšiece Ērika Pomere.

ievēlētajiem ir atbildīgs par savu nozari — vai tā būtu diakonija vai saimnieciskā dzīve, vai vēl kas cits, un, tikai kopā darbojoties, mēs esam varējuši sekmīgi visas lietas sakārtot. Mēs katrs varam ar savu pienesumu, savu dāvanu kalpot tam Kungam un cilvēkiem. Ir jau tā, ka daudzi, uzrunāti darboties draudzes padomē, atzīst, ka viņi var kalpot arī neesot padomē, taču jāatzīst, ka, esot padomē, atbildība tomēr ir lielāka. Taču būtībā kalpošanas process ir svarīgs katram. Kā Mārtiņš Luters saka: ne jau priekš cilvēkiem Kristus dzima, bet jums — jums Viņš ir dzimis! Konkrēti katram cilvēkam, jo kāpēc tad mēs sakām: katru gad' no jauna Kristus bērniņš nāk! Tāpēc, lai visi cilvēki

to varētu piedzīvot, lai ar atvērtu sirdi saņemtu šo brīnišķīgo dāvanu.

Pa šiem trim gadiem draudzē patiešām notikušas daudzas pārmaiņas. Nepagāja pat pusgads pēc draudzes padomes vēlēšanām, kad mūsu toreizējais mācītājs Hanss Jensons tika uzrunāts bīskapa amatam, un mēs, draudze, vesela gada garumā par to lūdzām. Un LELB sinodē mūsu mācītājs tika ievēlēts par Liepājas diacēzes bīskapu. Toreiz mēs gan priecājāmies, gan skumām par šķiršanos. Bija diezgan ilgs periods, kad bijām bez sava mācītāja. Pusgadu pie mums kalpoja Aldis Pavlovičs, bet viņam saasinājās veselības problēmas, un mēs atkal palikām bez gana. Un atkal varējām

tikai lūgt... Šobrīd mūsu lūgšanas ir uzklauskātas, un kopš augusta draudzē kalpo brīnišķīgs mācītājs Rolands Pētersons, kas ir pārcēlies uz dzīvi Mācītājmuizā ar visu savu ģimeni — sieviņu Dainu un bērniņiem Jēkabu un Paulu, par ko mēs ļoti priecājāmies.

Šobrīd, gatavojoties jaunajām draudzes vēlēšanām, ir izveidota draudzes padomes locekļu nominācijas komija. Tā ir nominējusi jauno draudzes padomi, kas būs 15 cilvēku sastāvā. Runājot par šā brīža aktuālākajām lietām, Ērika Pomere uzsver, ka viens no draudzei svarīgiem jautājumiem ir sakārtot baznīcas zvanu torni, lai baznīca varētu būt arī kā sakrālā tūrisma objekts: — Taču šobrīd nav tāda meistara, kas varētu samainīt lielās brusas (40X40 cm), kuras laika gaitā ir galīgi izpuvušas. Lūk, 200 gadu atpakaļ bija cilvēki, kuri cēla un veidoja šo konstrukciju, bet šodien, XXI gadsimtā, šāda meistara, kas šādu darbu uzņemtos, diemžēl nav. Tāpat draudzes plānos ir turpināt attīstīt Mācītājmuizū, Dziesmu vietu, kas sasaistītos gan ar Haralda Medņa muzeju, gan baznīcu un kļūtu par vienotu kultūras objektu. Bet pats svarīgākais ir draudzes garīgā izaugsme,

lai mēs ieraugām kalpošanā gan to māsu vai brāli, kuriem ir 80 vai vairāk gadu, gan to mazo bērniņu, kuram ir divi, trīs gadiņi, un lai ir šī garīgā sadzīvošana, lai mēs varētu viens pret otru izturēties lojāli un ar iejūtību. Dievkalpojums jau ir tā vieta, kur Dievs kalpo katram no mums. Svarīgi ir būt Dievkalpojumā un ļaut tur būt jebkuram, kas dievnamā ienācis. Šī pozitīva attieksme vienam pret otru tikai veicina garīgo izaugsmi ar domu, ka mēs varam būt šeit kopā kā viena garīga ģimene.

Mūsu garīgajā ģimenē ir daudz un dažādas tradīcijas — mēs atceramies cilvēkus apaļajās jubilejās, katru mēneša otrajā svētdienā mums ir sadraudzība, lai dzirdētu, kā kuram ir klājies, varam sniegt liecību par to, kā Dievs mūs ir uzrunājis, esam kopā lūg-

šanās. Tāpat organizējam un piedalāmies Draudžu dienās, vasarās bērniem ir garīgās nometnes, kurās vienu dienu viņiem pievienojas arī pieaugušie. Tad mēs padomājam par uzrunājotām lekcijām vai aktivitātēm. Pavasaros un rudenos mums ir talkas, kas brīnišķīgi vieno cilvēkus. Katram atrodas, kas darāms. Piedalāmies Baznīcu naktī, notiek garīgi koncerti baznīcā. Aktivitāšu tiešām ir daudz!

Vidēji dievkalpojumā piedalās ap 60—70 cilvēku, bet draudzē kopā ir trīs reizes vairāk cilvēku. Ne jau visi katru reizi var atnākt, lai arī būtu jau svarīgi piedalīties katrā dievkalpojumā. Tāpat tiek piedāvāti darbdienu dievkalpojumi. Brīnišķīgi uzrunājošas un stiprinošas ir Bībeles studijas, kuras vada Helēna Dekante.

Madonas evaņģēliski luteriskās draudzes Svētdienas skolas audzēkņi saņem mācītāja svētību.

Mans Santjago ceļš

Vivita Vecozola

Kad par to domāju, pārņem divaina sajūta — spēks, drošība, miers, prieks, skumjas, klusums, vēlme tur atgriezties. Nekad tik tuvu nebiju jutusi Dieva klātbūtni — Viņš ir līdzās, Viņš mani patiesi mīl, bet man ir jāseko DIEVAM, man ir jānožēlo grēki, sava dzīve jāatdod Dieva rokās. Ceļā tik skaidri es izjutu Dieva Trīsvienību. Es jutu Dieva milzīgo spēku patiešām VISUR. Jau tur zināju, ka man būs jāliecina.

Es esmu nepacietīga, tik ļoti vēlos sevi žēlot, tik ļoti vēlos sakārtot lietas, savu dzīvi pēc sava prāta, man tik svarīgi būt nodērgai un tik ļoti gribētos būt mīlētai.... Gadiem zinātas, bet sirdī nepieņemtas, neizprastas lietas, tur, pēc Dieva plāna, istajā dienā, tapa skaidras sekundes sajūta. Tā ir apbrīnojama sajūta kā spoža gaisma, brīvība.

Divus gadus vācu informāciju par Santjago ceļu. Izlasīju 15 blogus-dienasgrāmatas internetā par latviešu pieredzi. Ar katru mēnesi pieaugu pārliecība, ka gribu iet svētā Jēkaba ceļu. Santjago katedrālē ir svētā Jēkaba — Kristus

Foto no svētceļojuma.

mācekļa pārapbedījuma vieta. Svētais Jēkabs gāja sludinādams par Kristu, stāstīdams to, ko bija piedzīvojis. Par to viņu arī nogalināja. Jēkaba mācekļi viņu apglabāja, sekojot zvaigznei, Spānijas klajā laukā, kuru tagad sauc par Zvaigžņu lauku, netālu no Santjago. Santjago priesteris uzzinājis, ka Kristus māceklis apglabāts klajā laukā, to pārapbedīja Santjago katedrālē. Uz Spānijas pilsētiņu ved vismaz *padsmīt* labiekārtoti svētceļnieku ceļi — pareizo ceļu norāda dzeltenas bultas, ar svētceļnieka pasi vari nakšņot albergēs, ceļš aprīkots ar ūdens ņemšanas vietām, atpūtas

vietām parkos, ceļmalās, pieejamas kafējnīcas/Bar, aptiekas, veikali; ja nepieciešams somas var no albergēs uz albergi pārvest ar transporttaksiem, var izmantot autobusus. Ir sagatavotas kartes, maršruta brošūras, apraksti.

Biju ieplānojuši aizņemties telefonu, kurā varu izmantot maršrutas kartes, gribēju iemācīties iet ar nūjām, iegādāties profesionālās pārgājienu sandales, pamācīties spēļu valodu....tam visam nepietika laika....bez tā visa lieliski iztiku.

Ceļu sāku *Saint Jean Pied de Port* Francijas pilsētiņā. Apstājos Leonā. Kopā 470 km, līdz

mērķim palika aptuveni 380 km. Vēl joprojām turpinu ceļu. No otrās dienas mans ceļš veda pa Spānijas ziemeļiem taisni pretī okeānam, kuru nesa-sniedzu. Biju paredzējusi ceļam piecas nedēļas, bet pēc trim atgriezos mājās. Kāpēc? Tā bija paredzēts.

Ja esi sajuties aicinājumu, nebaidies, dodies! Nezinu nevienu gadījumu, ka kāds būtu atgriezies

garlaikots, neapmierināts. Katrs saņem savu mācību un šo ceļu, uzdrošinot apgalvot, neaizmirst nekad. Dievs visu kārtos! Tu nevari noiet manu, bet es nevaru noiet tavu ceļu, kaut ietu līdzās.

Ceļā tu satiksi cilvēkus no daudzām valstīm, tik dažādus, cik dažādi mēs esam. Vecumam, tautībai, reliģiskajai pārliecībai nav nozīmes. Katram ir savs

mērķis — izklaide, cilvēku iepazīšana, laiks ar ģimeni, laiks sevis meklējumos, spēku pārbaude, laiks ar Dievu.

Varbūt nav slikta doma par došanos svētceļojumā kopā ar draudzes brāļiem vai māsām? Varbūt nedēļu? Varbūt 100 km?

Es esmu pateicīga Dievam par piedzīvoto, sakārtoto, apskaidroto, pārveidoto!

Šis gads ir bijis dāsns, krāšns, Dieva nodoma un svētību pilns gads!

2017. GADS DRAUDZĒ

➤ no 5. lpp.

Gada nogalē draudze arī ir sarūpējusi katram Mārcienas pansionāta iemītniekam dāvanīgu pēc viņu izteiktajām vēlmēm. Visu gadu ir darbojusies diakonijas centra „Drēbju kamera”, sniedzot ikdienā nepieciešamo lietu kā apģērbu, apavi u.c. palīdzību. No oktobra ir notikusi un decembrī ar kristībām noslēgusies Iesvētes mācība. Kopā 2017. gadā draudzei pievienojušies, tas ir, kristīti 16 cilvēki.

Savukārt piektdienu vakaros notika Jauniešu vakari ar Dieva Vārda studēšanu, slavēšanu, diskusijām un sadraudzību. Esam

Draudze uz Tempļakalna ielas gājēju tilta Alūksnē.

priecīgi par iespēju mūsu baznīcā dzirdēt koncertus; šogad savu priekšnesumu ir snieguši Latvijas Republikas mūzikas skolu pedagogu ērģelzmūzikas izpildītāji, mūziķis Kārlis Kazāks, Latvijas Universitātes jauktais koris „Juventus”.

Dievkalpojumu laikā no oktobra notiek Svētdienas skoliņa. Šajā mācību gadā ar bērniem strādājušas trīs skolotājas — Edīte, Ieva,

Kristīna, un skolotāju palīgi, jaunieši — Sintija, Lauris un Emīlija. Svētdienas skoliņā tiek studēta Bībele bērniem saprotamā valodā un veidā — caur dziesmām, rokdarbiem, lūgām un spēlēm. Esam priecīgi un pateicīgi par ikvienu bērni, kuri bagātina mūsu draudzi ar savu atvērtību, čalām un klātbūtni! Mīļi gaidīti pievienoties arvien jauni bērniņi!

Mans ticības ceļš

LIECĪBA

Jānis Ādamsons

Kā kļūst par kristieti? Manuprāt, galvenie ceļi ir divi.

Viens — kopā ar mātes pienu, no pirmajām dzīves dienām, tēva stiprajās rokās izauklēts un vadīts. Otrs — nonākot dzīves krustcelēs, kad liekas viss ir zaudēts, nekam nav jēgas un dvēsele ir sāpju pilna, kad jūties pilnīgi sagrauts un bezspēcīgs dzīves priekšā. Tas ir brīdis, kad tik ļoti gribas, lai būtu savādāk, lai kaut ko varētu mainīt. Tas ir brīdis, kad cilvēks kļūst atvērts gandrīz visam. Un notiek kā rakstīts apustuļa Pāvila 2. vēstulē korintiešiem 9. pantā: „*Un Kungs man sacīja: tev pietiek ar manu žēlastību, jo mans spēks top pilnīgs nespēkā. — Tādēļ es vislabprātāk lieļšos ar savu vājumu, lai Kristus spēks mani varētu iemānot.*”

Esmu daudz dzirdējis par Svētā Gara pieskārienu, kas izmaina cilvēku dzīves. Sākotnēji domāju, ka šādi cilvēki ir īpaši — nu tādas gaisīgas būtnes, kas bālām, nopietnām sejām viegli virs zemes

Jānis un Ināra Ādamsoni.

slīd pa dzīvi un pa lielu attālumu pamanāmas, bet ir pavisam savādāk.

Es labprāt būtu piedzīvojis pirmo ceļu, bet ziemā manā dzīvē notika otrais variants. Divdesmit trīs gadus atpakaļ saņēmu Svētā Gara aicinājumu, bet patiesi to saprotu tikai šodien. Atkarības nomākts, sapratu, kaut kas jāmaina, ja gribu kādu mirkli vēl pavadīt uz šīs pasaules un sāku meklēt variantus.

Viens no tiem bija ceļš uz Baznīcu. Es daudzreiz esmu stāstījis par tām sākotnējām izjūtām. No Dievkalpojuma nekā nesa-pratu, viss šķita lēns, garlaicīgs un kaitinošs, bet,

mājup ejot, sajūta viegla, viegla. Šķita, nevis eju, bet lidoju gabaliņu virs zemes. Un pēc šīs sajūtas nākamajā svētdienā gāju atkal, zinot, ka apmērām pusotru stundu būs diezgan briesmīgi. Domāju, Tas toreiz bija Svētais Gars, kas mani darīja vieglu. Tā tas turpinājās vairākus gadus un tikai pakāpeniski, meklējot atbildes uz dažādiem jautājumiem par Dievu, ticību, liturģiju — vairs nav tā kā bija iesākumā — tagad es varu Dievkalpojumu svinēt. Esmu sapratis vienu, pašu galveno — ticēt Dievam — tie ir meklējumi un izglītošanās mūža garumā, un gatavs eksāmenam būšu līdz ar pēdējo ielpu! Šo ceļu daudz vieglāku dara tas, ka pa to soļoju kopā ar dzīvesbiedri Ināru. Šis virziens ir tas, kurā mums kā laulātam pārim ir vislielākā vienprātība.

Mana pārlicība ir, ka Dievs caur Svēto Garu uzrunā katru cilvēku uz šīs pasaules, bet kas traucē sadzirdēt, sajust? Tā ir cilvēku pārliekā paļaušanās uz paša spēkiem, paša visvarēšanu. Paldies Dievam, manā dzīvē pienāca brīdis, kad kļuva vājš, nespēcīgs un tieši tad ieraudzīju virzienu, kur doties un arī spēku to darīt!

Sadraudzība ar Runstenas draudzi

Daina Pētersone

24. augustā Madonas baznīcu un „Mācītājmuīžu” atkal apmeklēja senie draugi no Ēlandes Zviedrijā, kur mācītājs ir Reine Medeliuss. Mācītājs Rolands Pētersons izteica patiesu prieku iepazīties ar draugiem, kuru saites sadraudzībā tiek uzturētas jau 25 gadus. Viņš arī atgādināja, cik svētīti un pateicīgi mēs esam, ka, neraugoties uz ģeogrāfisko attālumu starp Latviju un Zviedriju, varam būt vienoti Kristū Jēzū, un aicināja šo brīnišķo vēsti nest arī citiem. Arī draugi no Ēlandes izrādīja nevilnotu prieku un interesi

Mācītājs R. Pētersons un R. Medeliuss iededz sadraudzības sveci Mācītājmuīžā.

iepazīties ar mūsu jauno mācītāju un viņa ģimeni. Draudzība ar Ēlandi iesākās jau 1992. gadā, kad Madonā ieradās Reine Medeliuss un

četri citi Runstenas draudzes pārstāvji. Tam sekoja vairāki savstarpēji apmeklējumi un zviedru draugu materiālās palīdzības sniegšana, kas tika izmantota gan baznīcas remontam, gan nepieciešamā aprīkojuma iegādei. Un, kaut arī ir notikusi paaudžu nomaīņa un arī pats Reine šobrīd kalpo citā draudzē, mūsu sadarbība un sadraudzība turpinās. Runstenā joprojām domā par mums, priedzējas par pozitīvajām pārmaiņām, sūtot siltus sveicienus un sarūpētu prāvu ziedojumu. Sakām par to lielu paldies mūsu draugiem un ceram tikties ar viņiem arī nākamajā gadā.

Nākotnes nodomi

2017. GADS DRAUDZĒ

➤ no 9. lpp.

Domājot par to, kā sasniegt jaunākās un vidējās paaudzes esošos un jaunus draudzes locekļus, mūsu draudzei ir izveidots Facebook profils ar nosaukumu „Madonas evaņģēliski luteriskā draudze”. Tajā tiek ievietota aktuāla informācija par draudzes Dievkalpojumiem, aktivitātēm, notikumiem! Savukārt draudzes mājas lapa www.wvu.

madonas.lvb.lv papildināta ar sadaļu „Pasākumu kalendārs”, kas ērti pārskatāmā veidā atspoguļo aktuālāko informāciju. Reizi mēnesī ir iznācis un arī turpinās iznākt vēstules formāta draudzes izdevums „Vēstule no Draudzes”, savukārt reizi ceturksnī tiks izdots „Draudzes Vēstis” numurs. Tās plānots kā informatīvs, iedrošinošs un garīgo izpratni bagātinošs izdevums.

2017. gads ir bijis dāsns, krāšņs, Dieva nodoma un svētību pilns gads! Kā apustulis Pāvils ir rakstījis Romiešiem: „*Jo, kā mums*

vienā miesā ir daudz locekļu, bet ne visiem locekļiem ir vienāds uzdevums, tāpat mēs daudzi kopā esam viena miesa Kristū, bet savā starpā visi esam locekļi”, tā arī mums to der atcerēties un piedzīvot Dievkalpojumā, sadraudzībā, kalpošanā un savā ikdienā! Paldies ikvienam, kas ir bijis lūgšanās, kalpošanā un praktiskā līdzdarbošanā — lai Dievs jūs bagātīgi svētī!

Apkopoja
Ērika Pomere,
Daina Pētersone

MADONAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ DRAUDZE

Reģ. Nr. 90000334973
 Adrese:
 O.Kalpaka iela 21,
 Madona, LV-4801
<http://www.madonas.lelb.lv/>
[www.facebook.com/
 Madonas evanģēliski
 luteriskā draudze](http://www.facebook.com/Madonas-evanģēliski-luteriskā-draudze)
 Konts:
 LV34HABA000140J062166,
 SWEDBANKA

Mācītājs
Rolands Pētersons
 Mob. tālr.: 26785896
 e-pasts:
rolandpeterson@inbox.lv
Mācītāja
pieņemšanas laiks
 No trešdienas līdz
 svētdienai
 (iepriekš vienojoties
 pa telefonu)

Dievkalpojumi
 Ceturtdienās
 plkst. 18.00
 Svētdienās
 plkst. 12.00
Ziedojumi
novembrī
 Ieņēmumi:
 1125,28 EUR
 Izdevumi:
 1590,68 EUR

REGULĀRIE NOTIKUMI DRAUDZĒ

Mācekļu skola

Katru ceturtdienu
 plkst. 19.00
 Baznīcā

(pēc dievkalpojuma)

Diakonija/ Drēbju kamera

Katru otrdienu no
 plkst. 12.00 līdz 14.00
 Mācītājmuižā

Kontakti: Anita Tomiņa
 (t. 26167415)

Draudzes sadraudzība

Katra mēneša otrā
 svētdiena

Baznīcā
 (pēc dievkalpojuma)

Draudzes muzikālais ansamblis

Mēģinājumi katru
 piektdienu plkst. 18.30
 Madonas mūzikas skolā

Kontakti: Ilze Tomšone
 (t. 26336322)

Sievietes stāsts

Katru otro piektdienu
 plkst. 18.00
 Mācītājmuižā

Kontakti: Daina Pētersone
 (t. 28446809)

Svētdienas skoliņa

Katru svētdienu
 (dievkalpojuma laikā)

Kontakti: Kristīna
 Gribonika (t. 26136243)

Draudzes jauniešu vakari

Katru otro piektdienu
 plkst. 18.00
 BJC „KUBS”

Kontakti: Sintija Beitāne
 (t. 22125766)

Iesvētes mācības

Iesvētes mācības vada

mācītājs Rolands Pētersons
 (pieteikties pie mācītāja)
 Sekojiet līdzi draudzes
 pasākumu kalendāram
 mūsu mājas lapā un ikmē-
 neša informatīvajā izdevu-
 mā „Vēstule no Draudzes”!

Draudzes padomes vēlēšanas

Esošās draudzes
 padomes pilnvaras
 beigsies 2018. gada
 8. martā. Tāpēc **4. martā**
 pēc Dievkalpojuma
 notiks **jaunās draudzes
 padomes vēlēšanas.**
 Tād arī esošie draudzes
 padomes locekļi sniegs
 ziņojumus par paveikto
 savā nozarē! Esi aicināts
 kā draudzes loceklis šajās
 vēlēšanās piedalīties!

Izdevumu
„Draudzes
Vēstis”
veidoja:

Daina Pētersone (t. 28446809)
 Linda Bakmane (t. 22331112)
 e-pasts: linda_bakmane@gmail.com
 Baiba Miglone (t. 26160107)

Iespiests:
 SIA „Latgales druka”